

Referat despre poezia Elegia a cincea scrisa de Nichita Stanescu-prima parte

Volumul 11 elegii are, in ansamblu, statutul unor fise - ample si fidele -ale starilor pe care le presupune asa-numita trezire a subiectului liric si, respectiv, efortul spiritual al accederii la un nou regim ontologic. Dramatica lepadare de situarea profana in lume si, implicit, anevoiosul proces de transformare launtrica, de realcatuire a sinelui la nivelele superioare, pana la acela unde are loc unirea constienta cu Absolutul induc, intr-o ordine alea-torie, oscilatii, ezitari, renuntari, insuportabile stari de sila fata de trup si de existenta laica, efemere sperante in mistica lepadare de bucuriile lumesti proprii "omului exterior", dar si tentatia si chiar optiunea - ca expresie a elanului vital - pentru asemenea bucurii, fulgurante revelatii si repetate recaderi in lume etc.

In a cincea elegie a volumului, poetul textualizeaza interzicerea accesului la intelesurile indescifrabile ale realului. Textul acestei elegii este organizat dupa schema de desfasurare a unui proces absurd in care acuzatiile si sen-tintele sunt exprimate in limbaje pe care "inculpatul" nu le intelege. Convocat la tribunalul "frunzelor, umbrelor, merelor, pasarilor", pentru o serie de culpe involuntare (ignoranta, nemiscare, plictiseala), subiectul asteapta, fara sa se poata apara, neintelesele sentinte. Anumite acte de acuzare sunt "parafate cu maruntaie de pasare", dupa cum unele dintre sentinte sunt "scrise in limba samburilor". In timpul judecarii, vinovatul incearca, zadarnic, sa aproximeze motivele si, respectiv, pedepsele la care va fi condamnat. Mirarea initiala a subiectului se transforma, gradat, in perplexitate - simtindu-se invinuit pe nedrept - si, apoi, intr-o ambigua si amara resemnare. Intr-o am-bigua si amara acceptare a vinovatiei. In mod surprinzator, propria stare de spirit trece de partea acuzatorilor, a realului "inchizitorial", se supara pe el, condamnandu-l, "indescifrabil, / la o perpetua asteptare,/la o incordare a intelesurilor in ele insele/pana iau forma merelor, frunzelor, /umbrelor, / pasarilor". Insesi intelesurile lumii, luand forma merelor si a frunzelor (etc), se raliaza "instantei" care emite indescifrabile sentinte.